

"האנשים שניצלו הם אלו שזיהו שמדובר במלכודת מתוחכמת, כבר בשלב התמים שלה, בפתיון של ה"רק לרגע"

# הומה ודעת

מרכז ההסברה שע"י ועידת הרבנים לביצור חומות הדת

הנה ימי בין הזמנים אשר נועדו להחליף כח על מנת לשוב ביתר שאת ללימוד התורה ולעבודת ד', נדרשת בהם שמירה רבה על המעלות הרוחניות שנקנו בעמל ויגיעה. ...ויש להתרחק ממקום הניסיון ולהיזהר מלשחות במקומות שיש בהם מכשירים טמאים אשר מורידים את האדם לבאר שחת. (מתוך מכתבם של מרנן ורבנן גדולי ישראל שליט"א לכינוס בני הישיבות לשמירת הגדרים והקניינים הרוחניים בימי בין הזמנים)

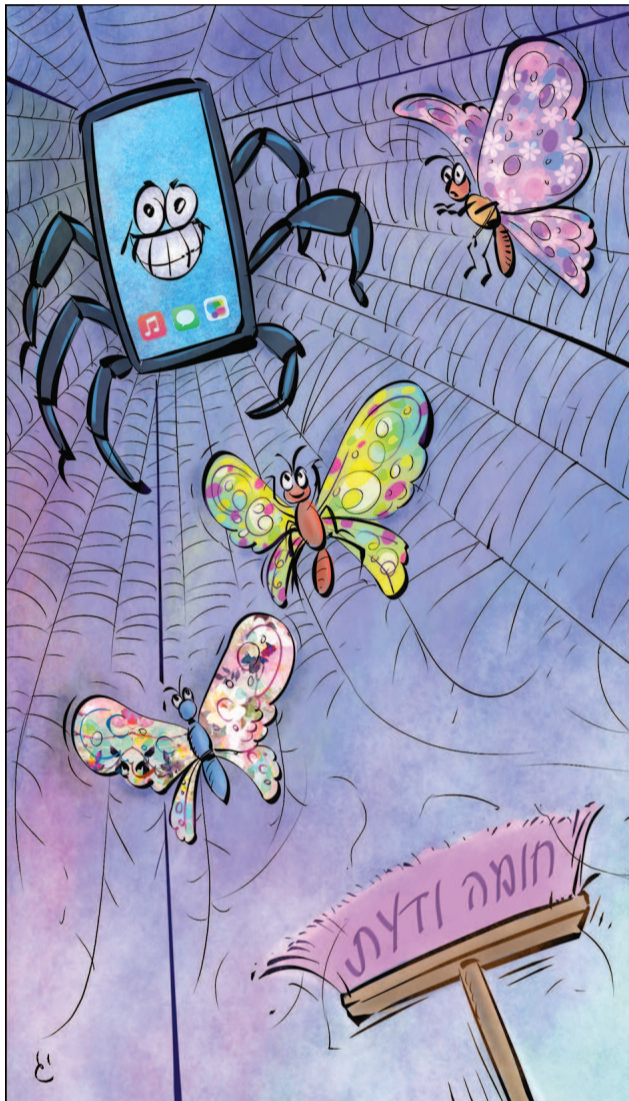
ההתנגדות לפעם הרביעית או השביעית שבה מצויה מלכודת המות. זו שיטה משמרת את אותו מלך זקן כבר אלפי שנים באין ספור ווריאציות, והוא הצליח להפיל כך אלפי אלפי אנשים. האנשים שניצלו הם אלו שזיהו מלכתחילה שמדובר במלכודת מתוחכמת. אלו שזיהו את זה בשלב התמים של המלכודת, בפתיון של ה"רק לרגע", "רק דברים מותרים", וכיוצא בזה. וכשהם זיהו, הם התרחקו במהירות כמטחוי קשת. הם כלל לא נכנסו לדיונים ולפולפולים אלא העמידו חומה בצורה ועקשנית של "לא מסתכל, נקודה". כשיודעים שמדובר במלכודת, ושהיצר משתמש כעת בחבר המפתה כאמצעי להגשת הפתיון, קל יותר להתמודד ולסרב לו. כשמלמדים ילדים שאדם זר שמציע להם סוכריה ברחוב, הוא חשוד להרע להם, הדבר מיקל עליהם לסרב. אם יודעים שהחבר עם המכשיר נשלח כעת על ידי ה"אל זר שבלבו של אדם" היצר הרע, ושנקודת הנסיון היא כאן ועכשיו, האם להיות חזק ולסרב בגבורה או להיות חלש ולהתפתות, הרי שקל יותר לעמוד בנסיון. כי אף אחד אינו מעוניין להיות כמו דג מסכן שמתפתה לזנק על פיזור הלחם בלי לדעת מהו החוט הארוך שמחובר אליו ולאן החוט הזה יוביל אותו. נכון, זה לא נעים לסרב, ואולי גם קורץ ומסקרן להציץ ולראות את הדבר המעניין, אבל האופציה השניה גרועה לאין שיעור. להתפתות ולקחת את הסוכריה העלובה וליפול במלכודת, זה לא רק אסור, זה לא רק חמור, זה פשוט עלוב.

ומנגד, כשעומדים בנסיון בעוצמה ומסרבים, הסיפוק שמגיע לאחר מכן הוא כל כך גדול ועוצמתי, שמתחשק להגיד לחבר המסכן "תבוא כל יום", לולא שיוודעים אנו שצריך לברוח מהנסיון.

## לברוח מהנסיון

לברוח מהנסיון זה לא כשהנסיון מגיע, אלא להתרחק מראש מהשטח שבו הוא מסתובב. לעשות את המקסימום שלא להימצא לבד עם מי שעלול לשלוף מסך "תמים" כלשהו, עם מנגנון שהיה שמתקתק עד להפעלת חומר הנפץ... כי לחומר נפץ לא מתקרבים. לא סומכים על היכולת להיזהר ולתמרן, אלא מתרחקים מהשטח לחלוטין. וזה לא פשוט. כי אמנם בעבר היו האזורים מוגדרים. היו מקומות טובים ומקומות קלוקלים, חברים טובים וחברים רעים, והיה יותר קל להתרחק מהאזור המסוכן. אבל היום שמכשירים קטנטנים עלולים להימצא בכל אזור ולהביא עמם את כל המקומות הקלוקלים שבעולם לתוככי המקומות הטהורים, ולמשוך לרשתם גם כאלו שנחשבים מהטובים, יותר קשה להיערך מראש ולהתרחק משדה המוקשים. הדרך היחידה היא להיות עירני, ולהתבונן היטב היכן עלולה להיות הסכנה. באיזה מקום ואיזה מצב עלול לפגוש אותנו הנסיון הזה. במכשיר של החבר או במחשב של הדודים, או בטבלט של השכנים. וכשמזהים מרחוק את השלט "סכנה, שדה מוקשים", לא נתקרב אליו אלא נאטר דרכים עוקפות שירחיקו אותנו מהסכנה. ואם מצאנו את עצמנו בהפתעה בתוך אותו שדה, לא ניגע בשום חפץ חשוד, לא "רק לרגע", ולא "בשביל לבדוק", ונתרחק מהמקום בזהירות ובמהירות. וכשתפוס מרחק בטוח, אולי נראה מאחורינו גם את החבר בורח מהמקום ועוזב את המוקשים. הלוואי...

# הבריחה משדה המוקשים



קרבן, מדוע צריך להיזהר מהמכשיר ואיזו מלכודת יש ב"רק לרגע". ובהרבה מקרים הוא היה מאד רוצה לחזור למצב שלפני ה"רק לרגע" הראשון שלו עצמו, אבל להחזיר את הגלגל הוא אינו מסוגל... כלפי חוץ הוא כמובן לא יודה בזה. ולפעמים כחלק מההדחקה של המצפון האישי שלו, הוא ינסה לשרד גם לחבר שאין שום בעיה להסתכל בדברים הסתמיים, ושלמהימנע מכך זו קיצוניות, אבל בתוך תוכו הוא יודע את האמת המרה. ואם גם הוא יודע את האמת, אין סיבה שדוקא ממך, החבר שעומד בניסיון, תהיה האמת הזו מוסתרת. כשתהיה גיבור ותסרב, לא רק שהוא יבין אותך אלא הוא גם יעריך אותך יותר. כי גם אם בתגובה הספונטנית הוא יפלוט איזה משפט ציני, אבל בהערכה הפנימית - אנשים מעריכים אדם שעומד על עקרונותיו עם חוט שדרה ויציבות.

## מלכודת מתוחכמת

"אבל למה זה כל כך נורא, קרה לי יותר מפעם אחת שהצצתי ולא קרה לי כלום". השאלה הזו מלמדת על חוסר הבנה בתחבולות של היצר. הוא מלומד במלחמה, והוא מלומד גם בסבלנות. הוא יכול לתת פעם אחר פעם ראייה ללא מכשול, רק בשביל לתת לקרבן סם הרדמה שיסיר ממנו את

מרחבי הצפון החלו להיראות מבעד לחלון האוטובוס. שלמה התקדם מספר צעדים לכיוונו של יוסי. יוסי מכיר היטב את הצפון ויכול להעריך בעוד כמה זמן הם יגיעו למסלול. "יוסי" קורא שלמה, ומיד שם לב שהוא מדבר לאויר. יוסי שומע כעת רק את הרעשים מהאזניות ורואה רק את האורות המרצדים מהטבלט שבידו. "יוסי" מגביה שלמה את הקול, "אולי תרד מההר אל העם ותתייחס גם קצת אלי". "מה אמרת שם, שלמה?" מרים יוסי חצי עין מהמכשיר. "לא משנה, אם זה עדיין יעניין אותך כשתגמור לשחק עם המכשיר, אסכים לומר לך". "שאני אגמור עם המכשיר? לא נראה לי שזה הולך לקרות במאה השנים הקרובות..." "לא כשתגמור עם המכשיר, כשהמכשיר יגמור אותך..." "אתה ודאי בטוח שאני גולש בדברים אסורים, אבל זה פשוט לא נכון". "אני לא בטוח, אבל אני גם לא בטוח שלא... מה שבטוח זה שאם תמשיך להחזיק את המכשיר הזה, אתה תגיע גם לדברים אסורים". "למה אתה מדבר לפני שראית, בא תראה מה אני רואה ואז תדבר". "אני לא מסתכל במכשיר שיכול להתחבר לאינטרנט". "לא אמרתי שתשב עכשיו איתי שעה שלמה לראות, אני מדבר שתראה רק לשניה אחת מה אני רואה". אין 'רק לשניה אחת', הרי גם אתה בפעם הראשונה שהסתכלת במכשיר כזה, חשבת שזה רק לשניה אחת, ואתה רואה כמה זמן לקחה השניה הזו..."

## הקטנת הנסיון

קל לדבר על הזהירות מלהציץ במכשיר אצל החבר אפילו לרגע, אבל אם נכנס לנבכי נפשו של בחור שנמצא בתוך ההתמודדות הזו, נבחין שזהו נסיון ממש לא קל. החשש מלהיראות "צדיק" בעיני החבר, יוצר אי נעימות גדולה מלסרב לראות משהו סתמי לזמן קצר. לא כל אחד ניחון בביטחון העצמי שתואר מקודם, שמעביר את האי נעימות לבעל המכשיר. ומצד שני, ברור לכל בר דעת, שהפתח להיכנס לעולם המסוכן והטמא הזה, נמצא ב"רק לרגע", בהסתכלות הראשונה שמושכת לעוד, ומשם לעוד ועוד, עד... מהי, אם כן, הדרך שבכוחה להקל מהנסיון הזה שכל בחור עלול להיפגש עמו? גם אם אין אפשרות לבטל את הנסיון לחלוטין כל עוד שקיימת בחירה וקיים יצר הרע, אבל שמא אפשר להקטין אותו ולהקל ממנו?

## חוט שדרה

לחנות בירושלים למכירת טלפונים סלולריים נכנס סוכן, אדם לא דתי. בעל החנות שהיה באותה שעה במצב רוח מרומם, שאל את הסוכן, "נו... אולי אתה רוצה לקנות טלפון כשר?" והסוכן שלא התכוון לשאלה הבלתי צפויה, מלמל בחצי חיוך, "אה, בשביל מה צריך את זה?" בעל החנות לא ויתר ואמר לו, "שאתה תשאל למה צריך את זה? אתה הרי יודע הרבה יותר טוב ממני מה באמת יש שם בסמארטפון הזה!" בחור שעומד בעמדת המפתה למול החבר המפתה להציץ רק לרגע במכשיר האסור, עלול לחשוב שהוא נתפס אצל החבר כבעל קיצוניות יתירה אם הוא מסרב. לא נכנס כרגע למידת החשיבות שצריך לתת למבט של חבר שמחזיק מכשיר כזה. כי הגם שלא צריך לתת למבט שלו שום ערך וחשיבות, אבל איננו עוסקים כעת במה שצריך אלא במה שהבחור שעומד בנסיון מרגיש. אלא ייש כאלו טעות גדולה בפרשנות על המבט של החבר. במבט הרגעי, יתכן שבאמת החבר ינסה לתת תחושה שלסרב מלהסתכל זו קיצוניות יתירה, אבל ביחס האמיתי שלו, הוא יודע היטב לאן ניתן להגיע עם הטבלט התמים הזה, והוא יודע הרבה יותר טוב מהמועמד להיות

**ועדת הרבנים לצביון מקומות העבודה**  
מענה הלכתי בענייני יחוד והנהגה במקומות עבודה  
שע"י בתי הדין של מרן הגר"ש ואזנר זצוק"ל  
ומרן הגר"נ קרליץ שליט"א 0722-722188

שעות המענה האנושי ימים א'-ה' בשעות 21:00-22:00  
בשאר שעות היום ניתן להשאיר מספר לחזרה בתא הקולי (במקרים דחופים בלבד)  
ניתן לקבל את פסקי הרבנים בענייני ההנהגה במקומות העבודה על ידי הודעה  
בתא הקולי של הועדה. כמו כן ניתן להשיג במייל: 3660660@gmail.com

**אאוט-נט**

ניתוק קליטת אינטרנט ממוחשבים ללא עלות  
ע"י אנשי מקצוע בכל רחבי הארץ 0722-613-613

**מוקד היעוץ המקצועי לחסימה כהלכה**  
במקומות העבודה 1599-550-330  
למקומות עבודה - שלוחה 1, יעוץ ותמיכה בהתמודדויות - שלוחה 5